EIROPAS PARLAMENTS

2004 *2009*

Sesijas dokuments

20.5.2008 B6-0276/2008

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

Noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

ievērojot Reglamenta 103. panta 2. punktu,

iesniedza *André Brie*

GUE/NGL grupas vārdā

par situāciju Libānā

B6-0276/2008

Eiropas Parlamenta rezolūcija par situāciju Libānā

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā ES un Libānas asociācijas nolīgumu, kurš stājās spēkā 2006. gada 1. aprīlī, un ES un Libānas 2007. gada 19. janvāra rīcības plānu, kā arī ES makrofinansiālo palīdzību 80 miljonu eiro apmērā,

– ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par Libānu,

– ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par Tuvajiem Austrumiem,

– ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,

A. norūpējies par ilgstošo politisko strupceļu un iekšejo saspīlējumu Libānā, kas apdraud trauslo valsts vienotību un mieru visā reģionā kopumā;

B. apzinoties finansiālās un ekonomiskās problēmas, kas radušās Izraēlas iebrukuma rezultātā Libānā 2006. gada jūlijā un augustā; nobažījies par to, ka sociālie konflikti, kas radušies nevienlīdzīga labklājības līmeņa un augsta bezdarba līmeņa jauniešu vidū Libāna padziļina iekšējo politisko konfliktu;

C. tā kā vairāk nekā 300 000 palestīniešu bēgļu vēl arvien dzīvo Libānā sliktos apstākļos; tā kā vardarbības uzliesmojumi un sadursmes ar armiju, kas notiek dažās palestīniešu bēgļu nometnēs, veicinājuši saspīlējuma palielināšanos valstī;

D. uzsverot, ka neatrisinātais Tuvo Austrumu konflikts, stāvokļa pasliktināšanās Gazas sektorā un Rietumkrastā, kā arī tas, ka nav izdevies izveidot palestīniešu valsti, ir apstākļi, kas veicinājuši saspīlējumu Libānā un draudīgu situāciju visā reģionā kopumā;

1. nosoda armijas spēku pielietošanu politisku mērķu sasniegšanai, kas izraisījusi vēl lielāku situācijas sarežģīšanos un kuras rezultātā nogalināti vairāki desmiti un ievainoti simtiem civiliedzīvotāju;

2. atzinīgi vērtē nosacījuma izvirzīšanu par situācijas atjaunošanu, kura valdīja pirms 5. maija notikumiem, lai atkārtoti uzsāktu Libānas politisko spēku savstarpēju dialogu;

3. atbalsta Arābu līgas nosūtītās misijas secinājumu noteikumus ar nolūku atrisināt politisko un institucionālo krīzi, jo īpaši ņemot vēra Dohas sarunu darba kārtību;

4. uzsver, ka sagatavošanā esošās sarunas ir izdevība Libānai, no kuras tai nevajadzētu atteikties iekšēju strīdu vai ārējas iejaukšanās dēļ; aicina visas attiecīgās valstis aktīvi atbalstīt šo Arābu līgas iniciatīvu reģiona stabilitātes interesēs;

5. uzsver, cik svarīga loma ir Libānas suverenitātei, neatkarībai, vienotībai un teritoriālai integritātei, kā arī stabilitātei tajā un norāda, ka politisku stabilitāti Libānā nevar panākt ne ar vardarbību, ne arī iejaucoties no ārpuses;

6. atzinīgi vērtē 2008. gada 15. maijā pušu panākto vienošanos; mudina visus politisko spēkus Libānā pilnībā īstenot šo vienošanos, īpaši ņemot vērā apņemšanos atturēties no ieroču lietošanas un vardarbības, lai īstenotu politiskus mērķus;

7. uzsver, kas šim konfliktam nav cita risinājuma, ka vienīgi dialogs; aicina visas iesaistītās puses Libānā pieņemt konstruktīvu nostāju un palīdzēt panākt vienošanos par prezidenta vēlēšanām un par valsts vienotības valdības veidošanu;

8. mudina Libānas parlamenta priekšsēdētāju atjaunot šīs iestādes darbu, kas ir demokrātiskas iekārtas pamatprasība, lai veicinātu izdošanos nacionālajā dialogā un rastu kompromisa risinājumu pašreizējā politiskajā strupceļā;

9. uzsver starptautiskās sabiedrības atbildību jautājumā, lai panāktu risinājumu Libānas krīzei; uzsver, ka vienīgi politisks dialogs, no kura nedrīkst izslēgt nevienu no iesaistītajām pusēm Libānā, un ka vienīgi risinājums, kas ir pieņemams visiem, nodrošinās stabilitāti valstī;

10. atzinīgi vērtē Libānas centienus attiecībā uz pagaidu risinājumu palestīniešu bēgļu uzņemšanai; tomēr mudina Libānas valdību darīt visu iespējamo, lai izbeigtu palestīniešu jebkādu diskriminēšanu; atkārtoti aicina starptautisko sabiedrību palielināt tās atbalstu, lai rastu palestīniešu bēgļu problēmas risinājumu reģionā;

11. uzsver, ka neizdošanās atrisināt Tuvo Austrumu konfliktu ir galvenais krīzes cēlonis un uzsver arī to, cik svarīgi ir atrisināt šo konfliktu un izveidot Palestīnas valsti līdz 2008. gada beigām; aicina ES būt politiski aktīvākai, lai panāktu progresu Tuvajos Austrumos; uzskata, ka miera līguma noslēgšana starp Izraēlu un Sīriju veicinātu situācijas stabilizāciju reģionā, un aicina abas puses uzsākt sarunas;

12. atkārtoti pauž atbalstu ES darbībām ar mērķi palīdzēt Libānai pārstrukturēt tās ekonomiku; aicina Padomi un Komisiju turpināt atbalstīt atjaunošanu un tautsaimniecības atveseļošanu Libānā;

13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, Arābu līgas ģenerālsekretāram, Kvarteta īpašajam sūtnim Tuvajos Austrumos, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Libānas valdībai un parlamentam, kā arī Sīrijas valdībai un parlamentam.